

Завод за заштиту и научно проучавање природних реткости НР Србија на основу чл. 1, 2, 3 ст. 1 и чл. 27 Закона о заштити споменика културе и природних реткости, донео је 3 маја 1951 год. следеће:

Решење

I. Ставља се под заштиту државе "Равничка пећина" на територији МНО. Сење, СНО. равнички у Туприји.

II. Забрањено је ломити или на други начин битетити или уништавати накит у овим пећинама. Исто тако забрањено је причињавати макакав квар на природним предметима у њеној непосредној околини. У вези са овим забрањено је вршити макаква откопавања, раскопавања или прекопавања земљишта или каквог другог материјала у непосредној околини пећине. Нарочити је забрањено вађење камена, земље и др. из саме пећине и њене непосредне близине и односношење тога материјала. Исто тако забрањени су и сви ови радови на простору под којим се ова пећина пружа као и у непосредној близини овога простора. Најзад уопште забрањују се хиљада какви радови који би могли било како да оштете природну је поту овога објекта, а нарочито живи свет који борави у овој пећини (инсекте, слепе мишеве и др.).

III. Тачне границе заштићеног земљишта око ове пећине утврдиће овај Завод у споразуму са надлежним народним властима.

IV. У вези ове заштите, а на основу чл. 4 Закона о заштити споменика културе и природних реткости (Сл. Гласник Србије бр. 54/48 год.) налаже се МНО. Сење да се стара о овој пећини у смислу забрање наведене под II овога решења. МНО. Сење је дужан и без тражења овога Завода да поведе претходну истрагу по било каквом оштећењу ове пећине и да о томе поднесе одмах пријаву среском суду у Туприји код кога је извршена и укњижба ове забрање. МНО. Сење је нарочито дужан да у вези са сваком кривичном радњом установи комисијским путем и штету причињену пећини. За пропену је потребно судљовање и једног стручњака па је потребно да МНО. у сваком оваквом случају извести овај Завод који ће овога стручњака одредити. Целокупна радња т.ј. подношење кривичне пријаве и оштетног захтева треба да уследи у року од 10 дана од дана учињеног дела.

Улазак у пећину овим решењем забрањен је свим и сваком без разлике. МНО. Сење је дужан да у будуће врши контролу уласка у ову пећину. Само са специјалном дозволом овога Завода моћиће се у будуће улазити у Равничку пећину. Сваки ко поседује дозволу овога Завода мора се претходно пријавити МНО. Сење који ће на истој ставити свој жиг и датум са напоменом, да дозвола важи само за датум који буде на дозволи од стране МНО. означен. После тог рока дозвола губи своју важност. По овим дозволама МНО. Сење је дужна да дозволи улазак у пећину. МНО. Сење са своје страјне не може овакве дозволе издавати. Поред тога МНО. Сење је дужан да сваку дозволу Завода заведе и да у протокол упише сва имена лица која улазе у пећину. Уколико на списку има већи број лица уписане се само воћа групе, а списак осталих лица ће се задржати и чувати у архиви МНО. уз број под којим је за заведена односна дозвола Завода. Ово је потребно са тога разлога, да би се дошлије за случај оштећења пећине могла лакше провести истрага. Ова забрана је привременог карактера и трајаће дотле док се пећина научно не испитати и одобрити искоришћавање у туристичке сврхе. Часовне посете неће бити одобраване. Улазак у пећину у будуће дозвољаваће се само у научне сврхе, па са тога разлога нема бојазни да ће МНО. по овој заштити бити мауклијко оптерећен.

Да би са овом заштитом и забраном уласка у пећину био сваки иви заинтересовани обавештени, МНО. Сење је дужан да одмах по пријему решења и тамо уобиљајени начин обавести целокупно становништво са територијом.

рије свога подручја. О пријему решења као и објави дужни сте да на обавестите у року од 10 дана.

V. Сва кривична дела учињена ка заштићеној пећини судиће се по Закону о заштити споменика културе и природних реткости НР Србије који предвиђа казну до 25.000 динара а у тежим случајевима и казном до једне године поправног рада. За суђење надлежан је српски суд означен у овом решењу.

VI. Поред овога, а на основу чл. 22 Закона о заштити споменика културе и природних реткости НРС налаже се Српском Пар. Одбору у Туприји да у плану свога грађевинског предузећа за 1952 год. предвиди потребне радове око регулисања улаза у пећину. За ове радове потребно је да СНО у свом буџету предвиди потребна новчана средства. У вези са овим СНО је дужан да обавести ивај Завод о почетку састављања свога буџета као и изради планова свога грађевинског предузећа као би се благовремено могли дати потребни подаци за уређење улаза у пећину као и да се благовремено утврди и могућност новчаних средстава које ће у ову сврху дати и ЈЖКДХ овај Завод. Амортизација уложених средстава извршиће се онда јаде се објекат буде предао туристичком искоришћавању. За сада је потребно само предвидети ове радове и новчана средства, а да ли ће се у 1952 год. пријступити овим радовима зависи од тога какве ће резултате показати научно испитивање ове пећине које ће се ове године обавити.

VII. Ово решење доставити: СНО Туприја, МНО Сење, српском суду у Туприји и Планикарском Савезу НР Србије.

Р а з л о з и

Равничка пећина претставља природни споменик и ретку природну лепоту богату пинским налазима и реном другом је ћинском фауном. Са и већина није још доволно испитана па према томе претставља и вредност за науку нашу науку.

Незадовољно страна има право жалбе против овога решења у року од 8 дана од уручења решења. Жалба се подноси преко овога Завода Савет за просвету, науку и културу НР Србије.

Завода је заштиту и научно проучавање природних реткости НР Србије бро. 220 од 4.V.1951 год.

Директор,

Пр. Сима Грозданић.